

[Fiskeriministeren]

som for Danmarks vedkommende – er det ønskeligt, at EF-Kommissionen kan optræde som part i Gdanskkonventionen, og det har vi anmodet om, men det har ikke forhindret, at disse forhandlinger har kunnet finde sted. Jeg kan slet ikke forstå, hvorfor hr. Uwe Jensen (Ribe a.) forsøger at blande det sammen med de problemer, der er vedrørende EFs interne fiskeripolitik. Hr. Uwe Jensen (Ribe a.) ved udmærket, at Tyskland er det ene af de 8 lande, hvoraf Danmark er et andet, som har været enige om, på trods af at vi ikke har kunnet få Storbritannien med, at ville forvalte fiskeriordningerne efter det, vi har kaldt Berlinpakken, altså det kompromis, som blev opnået under mødet i Vestberlin. Jeg kan ikke se, at denne situation på nogen måde ændrer det forhold, at vanskelighederne vedrørende etableringen af en intern fiskeripolitik fortsat ligger i Storbritannien.

Hermed sluttede spørgsmålet.

8) Til *fiskeriministeren* af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Er det rigtigt, at de grønlandske farvandes fiskerigdomme ikke kan indgå som handelsobjekt over for Østersøtaterne Rusland, Polen og DDR, fordi man ikke ønsker øget trawleraktivitet deroppe af sikkerhedsmæssige grunde?«

(Spm. nr. 765).

Skriftlig begrundelse.

Det vil være naturligt, om danske kuttere fik fortsat adgang til russiske, polske og østtyske territorier i Østersøen, mod at vi gav disse nationer øgede fangstrettigheder i de grønlandske EF-farvande, over hvilke vi stadig har højhedsret.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Det ville være helt naturligt, om vi tilbød Rusland, Polen og Østtyskland øget adgang til de grønlandske fiskerigdomme, mod at vi fik adgang til de østblokfharvande, der interesserer os i Østersøen.

Det er ligeledes en kendsgerning, at Østlandenes trawlere, nogle af dem i hvert fald, virker som electronic intelligence trawlere, de såkaldte EL-INT-trawlere. Kan der være sammenhæng imellem at give Østlandene

øgede kvoter ved Grønland og så en eventuel protest fra f. eks. Canada sikkerhedspolitisk set?

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Desværre er fiskerigdommene i de grønlandske farvande ikke af den størrelsesorden, som hr. Uwe Jensen (Ribe a.) synes at forudsætte. Det er således, at videnskabsmændene har advaret mod overfiskning af de sårbare grønlandske bestande, og det har betydning for den samlede mængde fartøjer, der kan fiske på Grønlands fiskeriterritorium. Jeg kan således henvise til, at den videnskabelige anbefaling for 1978 vedrørende den vigtige fiskeart torsk var på nul, og at der alene blev åbnet for et ganske begrænset fiskeri for den i Grønland fastboende befolkning. Tilsvarende er der for andre fiskearter fastsat præventive kvoter, og det har steds været regeringens politik, at de grønlandske bestande først og fremmest burde komme den grønlandske befolkning til gode. Jeg kan da også oplyse, at den grønlandske befolkning selv udnytter mere end halvdelen af de samlede ressourcer i grønlandske farvande.

Selv for industrifiskearten tobis er der fastsat en kvota på nul af beskyttelsesmæssige årsager. Jeg vil dog gerne tilføje, at regeringen har stillet midler til rådighed for danske fiskere til et forsøgsfiskeri efter tobis, hvilket vi håber kan føre til, at vi virkelig får en kortlægning af de muligheder, der ligger for dette fiskeri i disse farvande. På længere sigt vil dette måske også kunne komme grønlandske fiskere til gode.

Jeg må derfor sige til hr. Uwe Jensen (Ribe a.), at det ikke er sikkerhedsmæssige grunde, der udelukker trawleraktivitet i dette område fra de østeuropæiske landes side. Det er først og fremmest et spørgsmål om de totale ressourcer, men det er altså også et spørgsmål om, at der ikke foreligger nogen fiskerimæssig aftale mellem EF og de pågældende lande.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Jeg siger tak til ministeren for svaret. Jeg vil gerne have, at ministeren bekræfter, at de grønlandske farvande ikke kan bruges som et muligt bytteobjekt i samtalerne med Østlandene.